

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 31. december 2008.

(¹) EUT L 76, s. 41.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 16. august 2010 — Hauptzollamt Hamburg-Hafen mod Afasia Knits Deutschland GmbH

(Sag C-409/10)

(2010/C 274/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Sagsøgt: Afasia Knits Deutschland GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Er det i overensstemmelse med artikel 32 i protokol nr. 1 om begrebet »varer med oprindelsesstatus« og om metoderne for administrativt samarbejde i partnerskabsaftalen mellem på den ene side staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab (¹), når Europa-Kommissionen efterfølgende i det væsentlige selv foretager kontrol af udstedte oprindelsesbeviser i udførselslandet, omend med støtte fra stedlige myndigheder, og er der tale om et kontrolresultat som omhandlet i denne forskrift, når de på denne måde af Kommissionen opnåede kontrolresultater nedskrives i en rapport, som medunderskrives af en repræsentant for udførselslandets regering?

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, spørges:

2) Kan afgiftsskyldneren i et tilfælde, som det i hovedsagen omhandlede, hvor præferencecertifikater, der er tildelt i en bestemt tidsperiode, er erklæret ugyldige af udførselslandet, da varernes oprindelse ved en efterfølgende kontrol ikke kunne bekræftes, men hvor det imidlertid ikke kan udelukkes, at enkelte eksportvarer opfyldte oprindelsesbetingelserne, under påberåbelse af artikel 220, stk. 2, litra b), andet og tredje afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (²), gøre berettiget forventning gældende under henvisning til, at de certifikater til præferenceformål, der blev fremlagt i hans tilfælde, muligvis var korrekte, og dermed var baseret på eksportørens korrekte fremstilling af de faktiske forhold?

(¹) 2000/483/EF: Partnerskabsaftale mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23.6.2000 (EFT L 317, s. 3).

(²) EFT L 302, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 18. august 2010 — NS mod Secretary of State for the Home Department

(Sag C-411/10)

(2010/C 274/34)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NS

Sagsøgt: Secretary of State for the Home Department

Intervenienter: 1) Amnesty International Limited and the AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe), 2) De Forenede Nationers flygtningehøjkommissær (UNHCR) og 3) Equality and Human Rights Commission

Præjudicielle spørgsmål

1) Enhører en afgørelse truffet af en medlemsstat i henhold til artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning nr. 343/2003 ⁽¹⁾ («forordningen») om, hvorvidt den skal behandle en asylansøgning, som det ikke påhviler den at behandle efter kriterierne i forordningens kapitel III, under EU-retten anvendelsesområde med henblik på anvendelsen af artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og/eller artikel 51 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

Hvis svaret på spørgsmål 1 er bekræftende:

2) Er en medlemsstats pligt til at iagttage grundlæggende EU-rettigheder (herunder de rettigheder, som er fastsat i charterets artikel 1, 4, 18, artikel 19, stk. 2, og artikel 47) opfyldt, når staten sender asylsøgeren til den medlemsstat, som i henhold til forordningens artikel 3, stk. 1, er den ansvarlige stat efter kriterierne i forordningens kapitel III («den ansvarlige stat»), uanset situationen i den ansvarlige stat?

3) Forholder det sig nærmere bestemt således, at pligten til at iagttage grundlæggende EU-rettigheder udelukker, at der opstilles en uafkræftelig formodning for, at den ansvarlige stat vil iagttage (i) ansøgerens grundlæggende rettigheder i henhold til EU-retten og/eller (ii) de minimumsstandarder, som er foreskrevet i direktiv 2003/9/EF ⁽²⁾ («modtagelsesdirektivet»), 2004/83/EF ⁽³⁾ («anerkendelsesdirektivet») og/eller direktiv 2005/85/EF ⁽⁴⁾ («proceduredirektivet») (under ét »direktiverne«)?

4) Subsidiært: Er en medlemsstat i medfør af EU-retten forpligtet til — og i givet fald under hvilke omstændigheder — at udøve kompetencen i henhold til forordningens artikel 3, stk. 2, til at behandle og tage ansvaret for en asylansøgning, når overførsel til den ansvarlige stat ville udsætte asylsøgeren for en risiko for, at hans grundlæggende rettigheder bliver tilsidesat, navnlig de rettigheder, som er fastsat i charterets artikel 1, 4, 18, artikel 19, stk. 2, og/eller artikel 47, og/eller en risiko for, at de minimumsstandarder, der er fastsat i direktiverne, ikke vil blive anvendt i hans tilfælde?

5) Er anvendelsesområdet for den beskyttelse, der indrømmes en person, som forordningen finder anvendelse på, i medfør af de almindelige EU-retlige principper, navnlig charterets artikel 1, 18 og 47, videre end beskyttelsen i medfør af artikel 3 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder («konventionen»)?

6) Er det foreneligt med de rettigheder, som er fastsat i charterets artikel 47, at en bestemmelse i national ret foreskriver, at en ret med henblik på at afgøre, om en person lovligt kan udsendes til en anden medlemsstat i henhold til forordningen, skal betragte denne medlemsstat som en stat, fra hvilken personen ikke vil blive sendt til en anden stat i strid med sine rettigheder i henhold til konventionen eller sine rettigheder i henhold til konventionen af 1951 og protokollen af 1967 om flygtninges retsstilling?

7) For så vidt som de foregående spørgsmål er opstået i relation til Det Forenede Kongeriges forpligtelser, skal svarene på spørgsmål 2-4 da på nogen måde modificeres for at tage hensyn til protokol (nr. 30) om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i Polen og i Det Forenede Kongerige?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18.2.2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne, EUT L 50, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2003/9/EF af 27.1.2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne, EUT L 31, s. 18.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2004/83/EF af 29.4.2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, EUT L 304, s. 12.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2005/85/EF af 1.12.2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne, EUT L 326, s. 13.